

men at den samtidig statuerer, at der heller ikke foreligger nogen Sandsynlighed for, at han maa være uskyldig i disse Forbrydelser. Det er ikke noget enestaaende Tilfælde, det er noget, der er hændt mangfoldige Gange, og som fremdeles vil hænde mangfoldige Gange, saa længe Loven om Erstatning for Varetægtsarrest er affattet, som den er.

Den Bemærkning, jeg gjorde med Hensyn til en Dom, der tidligere er overgaaet denne Andrager, gjorde jeg kun af Hensyn til de Udtalelser, som fremkom fra den ærede Ordfører om den Undersøgelse af Mandens tidligere Liv, der havde fundet Sted. Det er jo kun ganske naturligt, at en Forhørsdommer ved Behandlingen af en anklaget noget maa tage Hensyn til, om det er en anklaget, der aldrig før har været sigtet for noget, eller det er en anklaget, der tidligere har været baade sigtet og dømt for en graverende Overtrædelse af Loven.

Den ærede Ordfører har opfattet mig fuldkommen rigtigt, naar han forstod det saaledes, at for saa vidt der fra Andrageren angives Momenter, som ved nærmere Undersøgelse skulde kunne lede til at bestyrke hans Uskyldighed, vil jeg gøre mit til at faa Sagen tagen op paa ny. Jeg forlanger ikke, saaledes som det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Frandsen) vistnok havde forstaaet det, at Andrageren selv skal tilvejebringe de ny Oplysninger. Det eneste, jeg forlanger, er, at Andrageren skal opgive, hvori de ny Oplysninger bestaa, som han mener kunne tilvejebringes. Har han saa ikke Raad til selv at tilvejebringe dem, skal jeg gerne medvirke dertil, saa at man faar at vide, om der er saadanne Oplysninger, men vel at mærke naturligvis kun, hvis det af de Angivender, der fremkomme fra Andrageren, fremgaar, at disse saakaldte ny Oplysninger virkelig ere ny Oplysninger og virkelig ere Oplysninger om Momenter, der kunne antages at faa Indflydelse paa Bedømmelsen af Forholdene i det hele. Til at anstille en ny Undersøgelse for at faa alle de gamle Oplysninger frem, finder jeg selvfølgelig ikke, at der er nogen som helst Grund.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Indstillingen Nr. 1 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 687—88)

vedtoges enstemmig med 69 Stemmer.

Indstillingen Nr. 2 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 687—88)

vedtoges enstemmig med 69 Stemmer.

De Andragender, der derefter sattes til Forhandling, var de *Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet* vedkommende, nemlig Indstillingen Nr. 16 samt det uden for Betænkningen af *R. Hansen* under Nr. 7 stillede *Ændringsforslag* (se foran).

Ordføreren (*Jens Busk*): Først nu begynde vi altsaa paa 2den Afdeling af Andragenderne, og af Andragenderne til Kultusministeren er der kun et, som Udvalget foreslaar at henvise, nemlig Andragendet under Nr. 113 fra en Mand, der hedder Rosendal. Han beder om Understøttelse af Statskassen til den af ham ledede private Skole. Naar vi have foreslaaet at henvise Andragendet, er det ikke Meningen, at vi dermed ville forlange af Ministeren, at han skal understøtte Andragerens private Skole, thi det kunde føre vel vidt, og vi kunde derved komme ind i Ting, som vi ikke vilde staa ved i Fremtiden. Man maa jo passe paa ikke at komme ind paa noget, som man ikke i lignende Tilfælde over for andre vil gaa med til. Andrageren er født 1834 og blev Biskolelærer i 1859. I 1864 var han med i Krigen, og efter den Tid har han i en lang Række af Aar været knyttet til Blaa-gaards Seminarium, hvor han navnlig har været benyttet ved Præparandernes Øvelse i praktisk Skolegerning. Han tog Skolelærereksamen i 1867, han har en meget stor Familie o. s. v. Af disse Grunde og af Hensyn til det, der i øvrigt er oplyst for Udvalget i Andragendet, have vi ment, at vi burde anbefale Tinget at henvise dette Andragende til Kirke- og Undervis-